

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

PIET JANSSEN

echtgenoot van
Hennie Janssen-Kok

* 11 - 8 - 1939
Groesbeek

† 25 - 7 - 2022
Groesbeek

Onverwacht en ongemerkt in de stilte van de nacht is Piet, m'n man, ons pap en opa, gestorven. Het doet ons veel verdriet dat we geen afscheid konden nemen, geen vaarwel en dankjewel!

We troosten ons met de gedachte dat hij voor veel is gespaard en nu veilig van de overkant op ons let. Met dankbaarheid en liefde bewaren we hem in ons hart.

Pap groeide op de Stekkenberg op, oudste van de 4 kinderen van Lin Janssen en Hanne Heijmans. De oorlog zat in hem verankerd. Hij las en keek alles wat hij erover kon vinden.

Op 10-jarige leeftijd kreeg hij tbc en lag hij een jaar ziek thuis. Na de lagere school, 14 jaar oud, ging hij werken. In de beton- en de schoenfabriek. Militaire dienst bracht hij in Nijmegen door. Hij moest vaak wachtlopen op de 3e Baan. Een oude buurman kwam dan zeggen 'Den muk van ollie stet doar wer". Dan brachten de zussen hem stiekem een pan macaroni, tegen de honger en de heimwee.

In het werk vond hij zijn bestemming bij de NUON. Met heel veel plezier en met fijne collega's heeft hij er gewerkt tot hij op zijn 55e vervroegd met pensioen moest. Dat deed wel even pijn.

In 1963 ontmoette hij Hennie in café Hanneke. Zij werkte op Sint Anna en was door Groesbeekse collega's meegenomen.

En al gauw probeerde Piet haar te verleiden met een glaasje bessen. Het werd liefde voor het leven. In 1965 trouwden ze en gingen inwonen bij de oma van Piet, die weduwe was en graag mensen in huis had. Daar werd Jolanda geboren. Negen maanden later kregen ze het huis aan de Hommelstraat, waar ze 46 jaar met zoveel plezier hebben gewoond. Daar werd Wilma geboren.

In zijn jonge jaren was Piet wel een vrijbuiters, die van uitgaan en een feestje hield, maar in zijn huwelijk leerde hij de ernst van het leven kennen. Hij was een fijne vader, wel streng en consequent, maar vooral heel zorgzaam en lief en voor de kleinkinderen een geweldige opa. Eenmaal met pensioen bezocht hij in een vast schema elke dag dierbare familieleden en vrienden, altijd opgewekt en altijd in alles geïnteresseerd. Voor ons, zijn kinderen bracht hij dan wat boodschappen mee. Het gezin bij elkaar houden was zijn diepste wens. Samen kerstmis vieren was daarin voor hem een hoogtepunt.

Naast de 2^e Wereldoorlog waren fuchsia's paps grote hobby. Als het kon nam hij je even mee naar de tuin. Ook was hij 45 jaar lid van het kerkkoor, eerst op Sionsheuvel, later het koor HorstSionsheuvelBredeweg. Piet kon met zijn prachtige en krachtige stem niet gemist worden.

Piet, lieve trouwe zorgzame echtgenoot, vader, schoonvader en opa van harte bedankt voor alles wat je voor ons deed en vooral voor wie je was in ons midden. Het ga je goed op de grote reis. Moge God geven dat we elkaar eens weerzien

Hennie
Jolanda en Rudie, Britt en Dalyan, Amber en Thijs
Wilma Djamel, Faye en Bruce, Nilanthi

"Da ge bedankt ziet, da wette"